

Medal „Solidarności”

*(...) idź wyprostowany wśród tych co na kolanach
wśród odwróconych placami i obalonych w proch*

*ocalałeś nie po to aby żyć
masz mało czasu trzeba dać świadectwo (...)*

Zbigniew Herbert

Z okazji 25-lecia powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej powstała inicjatywa uhonorowania zasłużonych członków „Medalem Solidarności”.

Chcieliśmy stworzyć odznaczenie szczególne, przyznawane tym spośród nas, których postawa zwerifikowana została w codziennym trudzie związkowego działania, a przede wszystkim w niezwykle trudnych momentach próby stanu wojennego. Pragniemy dać je tym, którzy zgodnie ze słowami Herberta szli wyprostowani wśród tych, co na kolanach. Uznaliśmy, że jako duża i prężna organizacja związkowa mamy prawo ustanowić takie odznaczenie. Uwzględniając fakt, że przez politechniczną „Solidarność” przewinęło się już kilkanaście tysięcy ludzi, nasz medal nie powinien się zdevaluować.

Jesteśmy przekonani, że nie stanie się nigdy pamiątkową plakietką rozdawaną „z rozdzielnika”. Przede wszystkim dlatego, że dług wdzięczności wobec naszych wspianiałych Koleżanek i Kolegów ciągle mamy wielki i właściwie trochę się z tym naszym odznaczeniem już spóźniliśmy. Nie zdążyliśmy go przyznać za życia kilku osobom, które na to bezsprzecznie zasługiwały.

Mamy nadzieję, że i w przyszłości nieustannie będą się znajdowali ludzie godni tego wyróżnienia – liderzy i sprawni działacze, osoby szlachetne i nieprzeciętne. Życzyć im tylko trzeba, by one nigdy nie musiały o swą organizację związkową walczyć tak, jak jej pierwsi założyciele.

Można przypuszczać, że wyróżnienie przyznawane przez koleżanki i kolegów z własnej organizacji będzie przez uhonorowanych nim poczytywane za szczególną nobilitację. Nasz medal, w odróż-

■ Awers medalu 25-lecia NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, projekt Eugeniusza Geta-Stankiewicza

nieniu od klasycznych odznaczeń państwowych, nie będzie związany z przywilejami materialnymi, nie będzie też można nim błyszczeć, nosząc w kłapie marynarki. Będzie natomiast źródłem osobistej satysfakcji i – mamy nadzieję – wzruszeń. Niech te wzruszenia, wspomnienia wspólnie przeżytych chwil i satysfakcja z dobrze spełnionego życia towarzyszą laureatom zawsze, kiedy sięgną do szuflady po eleganckie etui, przetrą powierzchnię pamiątkowego medalu, jakby odsuwali z oczu zasłonę mijającego czasu...

O zaprojektowanie tego niezwykle odznaczenia poprosiliśmy zaprzyjaźnionego z nami, znanego profesora Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu Eugeniusza Geta-Stankiewicza. Motto na medal (z wiersza Zbigniewa Herberta) wybrał Marek Muszyński, a wykonał je pan Krzysztof Daszyński i Tadeusz Jarosz. Rezultat okazał się znakomity: laureaci dostaną do rąk nie tylko przedmiot o znaczeniu symbolicznym, ale i o znacznej wartości artystycznej.

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej na posiedzeniu w dniu 9 sierpnia podjęła uchwałę w sprawie przyznania 6 medali następującym członkom związku:

Tadeuszowi Huskowskiemu – pośmiertnie
Stanisławowi Jabłonce – pośmiertnie
Andrzejowi Wiszniewskiemu
Markowi Muszyńskiemu
Ryszardowi Wroczyńskiemu
Kornelowi Morawieckiemu

Jeżeli w ogóle wypada pozwalać sobie na ocenę tego werdyktu, trzeba powiedzieć, że po prostu nie mógł być inny – pierwsze medale otrzymały niekwestionowane autorytety, już dziś można powiedzieć „ikony” politechnicznej „Solidarności”. Byli nimi, odznaczeni pośmiertnie, twórca struktur podziemnych Tadeusz Huskowski i lider związkowej działalności na rzecz niepełnosprawnych Stanisław Jabłonka. W niczym im nie ustępują także pozostali laureaci – to nietuzinkowe osobowości i zasłużeni działacze. Nie pora wymieniać ich zasługi, bo lista ta – trzeba mieć nadzieję – nie jest jeszcze zamknięta.

Na tym samym posiedzeniu powołano Kapitułę przyznawania medali NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, którą utworzą osoby odznaczone tym medalem, w składzie:

Andrzej Wiszniewski
Marek Muszyński
Ryszard Wroczyński
Kornel Morawiecki

Kapituła na drugim posiedzeniu przyznała 24 medale zasłużonym członkom związku:

Halinie Łopuszańskiej – pośmiertnie
Jackowi Klineciewiczowi – pośmiertnie
Krzysztofowi Pigionowi – pośmiertnie
Jadwidze Szymonik
Wojciechowi Myśleckiemu
Tomaszowi Wójcikowi
Janowi Pawłowskiemu
Hannie Łukowskiej-Karniej
Andrzejowi Sicińskiemu
Ryszardowi Czochowi
Andrzejowi Olszewskiemu
Annie Szczepanik
Krzysztofowi Sośnie
Michałowi Haniszewskiemu
Cecylii Biegańskiej
Ryszardowi Jasińskiemu
Dariuszowi Godlewskiemu
Józefowi Lipińskiemu

■ Rewers medalu 25-lecia NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, motto z wiersza Zbigniewa Herberta „Przesłanie Pana Cogito”

Jerzemu Kamburowskiemu
Andrzejowi Waligórskiemu
Eugeniuszowi Korejwo
Zdzisławowi Rechulowi
Jerzemu Karysiowi
Ewie Gorzkowskiej

Pierwsza decyzja Kapituły jest swoistą spłatą długu wobec tych, którym winni jesteśmy największą wdzięczność, słowa najwyższego uznania. „Medalem Solidarności” uhonorowano najlepszych wśród nas w ćwierćwieczu działalności Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej.

Począwszy od 2005 roku Kapituła co roku będzie przyznawała „Medale Solidarności” najbardziej zasłużonym członkom związku. Mamy nadzieję, że ranga tego odznaczenia pozostanie niezmiennie wielka i jego laureaci będą się nim szczyścić na równi z odznaczeniami państwowymi.